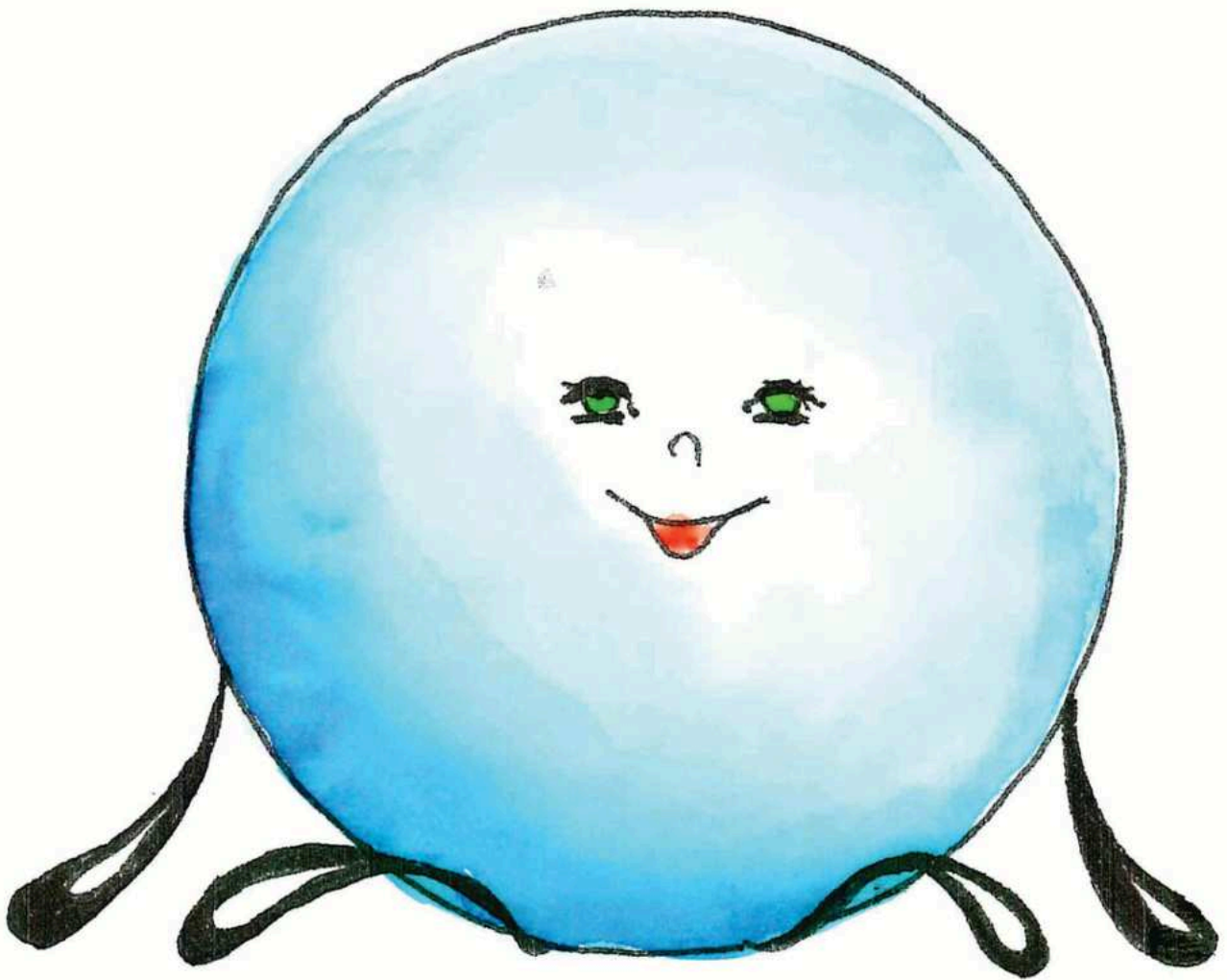


Pohádka

o dováděném míči





Pohádka o dovádívém míči

ěti si na zahradě hrály s míčkem. Byl, jak míče bývají, kulatý a barevný. Uměl skákat dopředu, ze strany na stranu a také hodně vysoko.

Jednou vyskočil tak vysoko, že ho děti nemohly chytit. Přeskočil přes plot, odskákal na cestu a zvesela běžel dál. Daleko však nedoběhl. Po té námaze si chtěl odpočinout. Nejdříve si sedl na kraj cesty u příkopu, potom se skulil na záda a kutálel se do trávy v příkopě. Chvilí odpočíval.

Když se rozhlédl kolem a posadil se, uviděl vedle sebe podobnou kouli, jako je on, jenže ne barevnou, ale samý pichlák. Míček se polekal a odkutálel se dál, aby se nepopíchal. Tiše se zeptal té pichlavé koule: „Kdo jsi?“ „Já jsem ježek,“ odpověděla ta pichlavá koule. „A kdo jsi ty?“ „Já jsem míček a odběhl jsem od dětí.“ „Tak to se tě nemusím bát,“ usoudil ježek a překulil se na záda. Ukázal svoje očka a čtyři šikovní tlapičky.

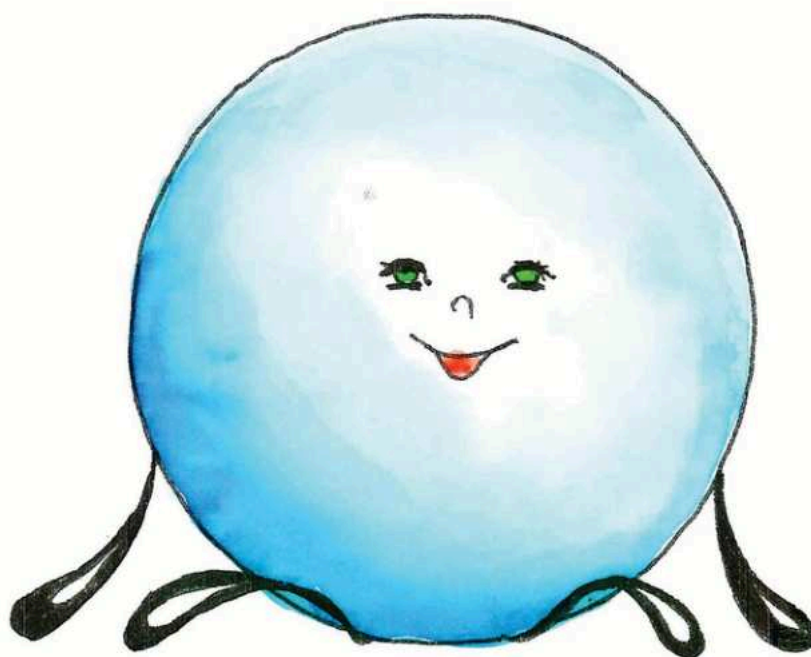
„Pomoz mi, prosím tě, vrátit se na břicho,“ poprosil ježek. Míček ho chytil za tlapičky a přetočil ho. Oba se posadili. „Co budeš teď dělat, jak se dostaneš zpátky k dětem?“ zeptal se ježek. „Musím se vykutálet nahoru,“ odpověděl míček. Snažil se kutálet z příkopu ven, ale svah byl moc prudký, takže se vždy svalil zpět. Ježkovi ho bylo líto, tak ho tlapkami postrkoval, valil ho nahoru, až se míček dostal zpět na cestu. Míč se hezky postavil. Poděkoval ježkovi, zamával, poskočil si a utíkal zpět k dětem.

Děti byly rády, že se jim míček vrátil. Vyptávaly se: „Vyprávěj, kde jsi byl a co jsi dělal?“ Děti, to vám byla legrace! Co jsem všechno dělal?“

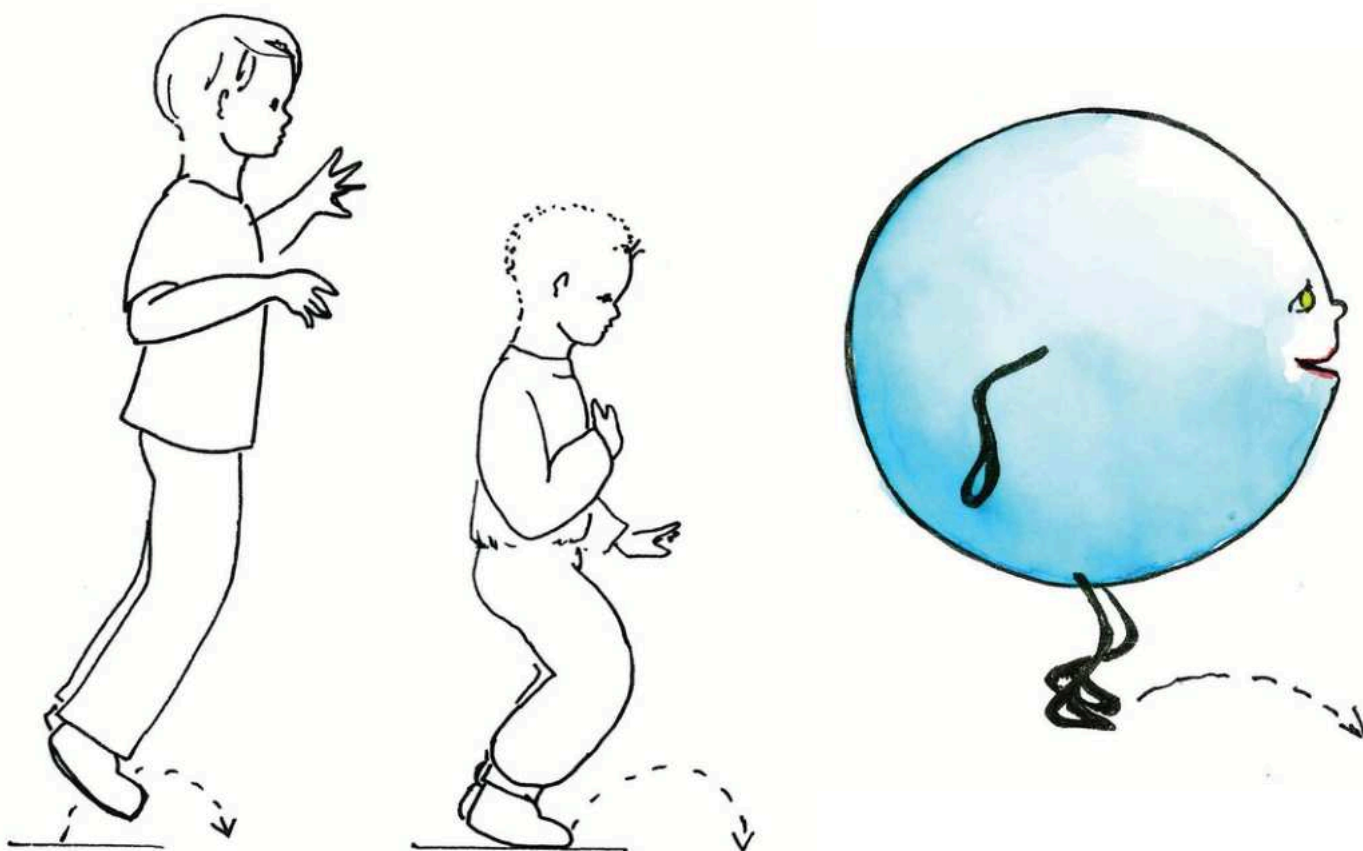
Děti si na zahradě hrály s míčem,



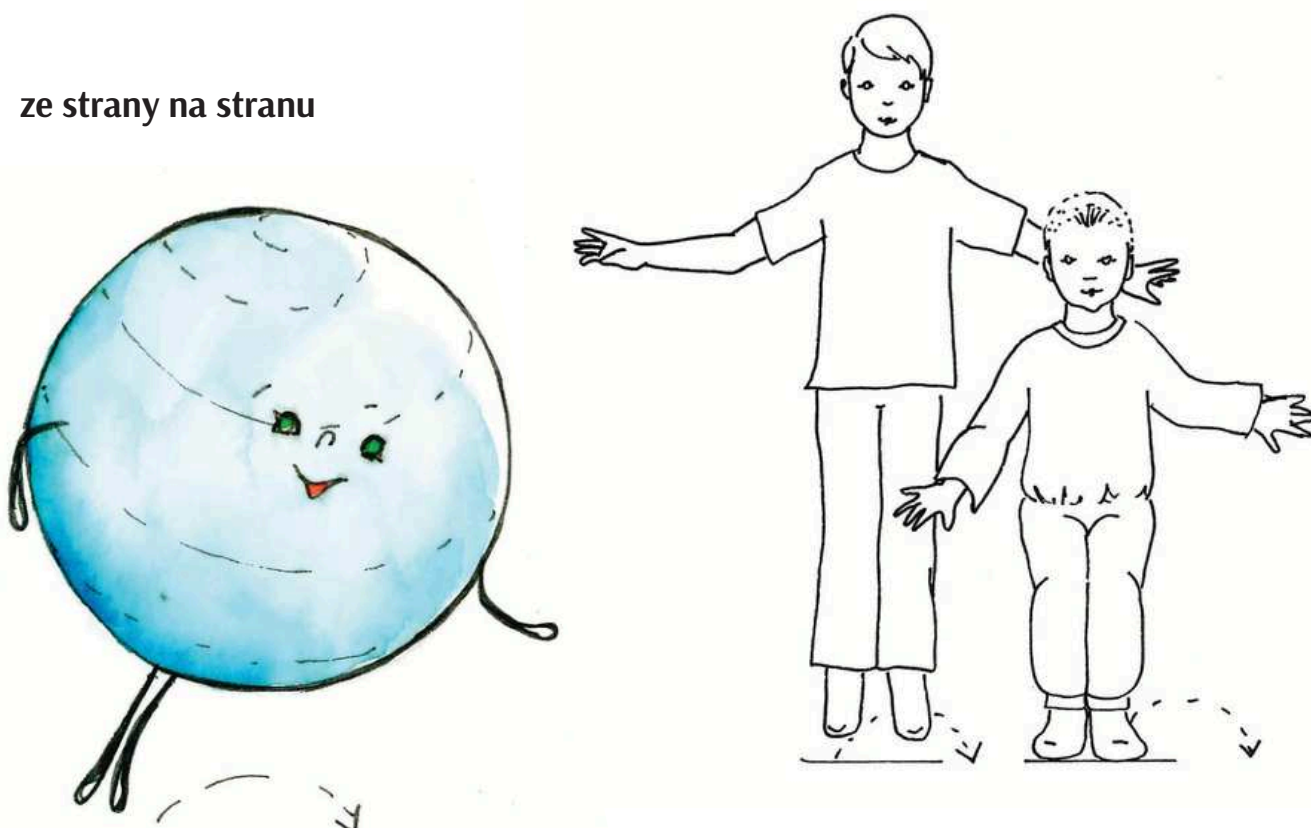
byl, jak míče bývají, kulatý a barevný.



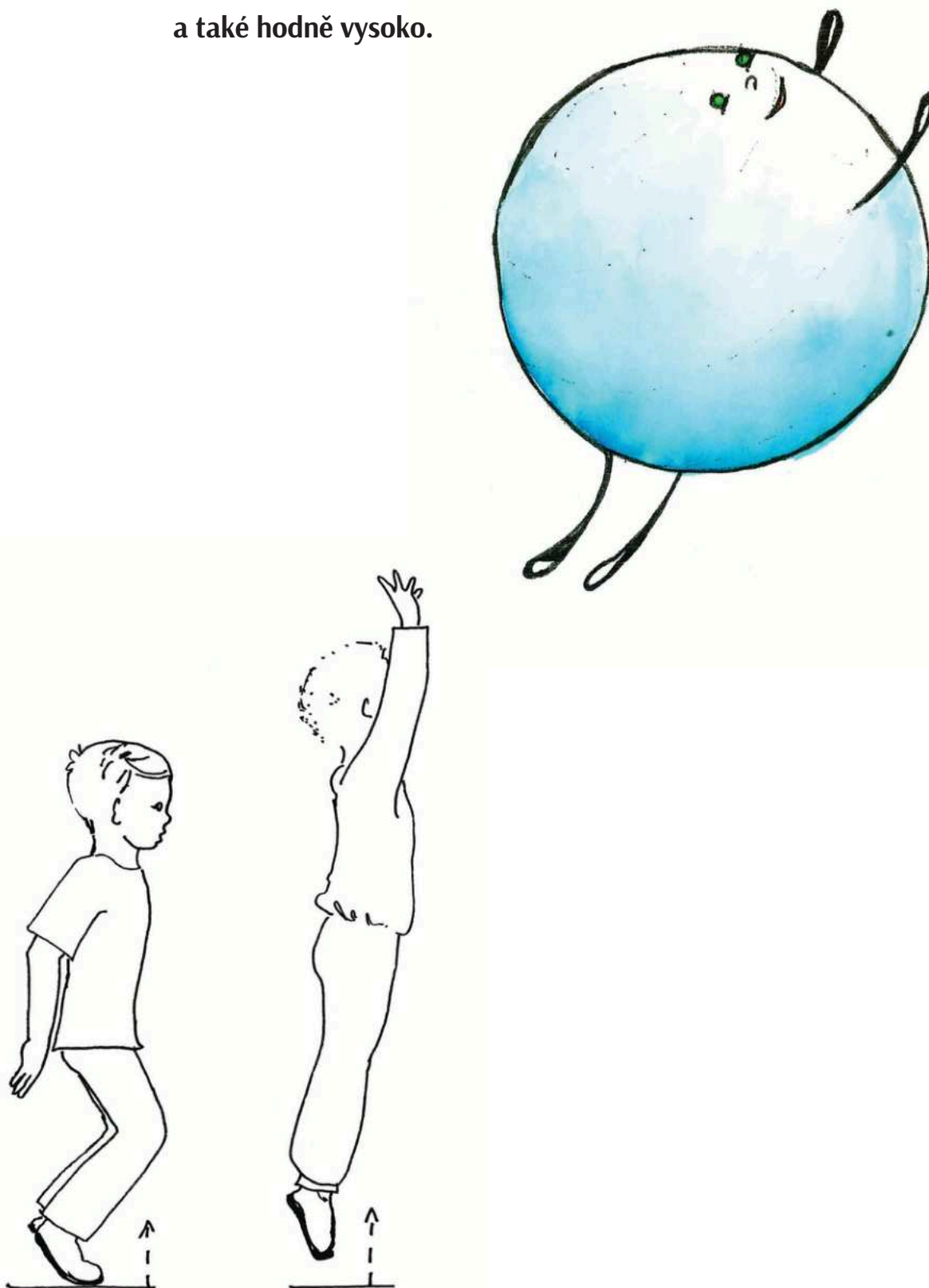
Uměl skákat dopředu



ze strany na stranu



a také hodně vysoko.



Jednou vyskočil tak vysoko, že ho děti nemohly chytit.